

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **T. M. Z.**, zastoupeného JUDr. Irenou Slavíkovou, advokátkou, se sídlem Wenzigova 5, Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 8. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2008, č. j. 42 Cad 52/2008 - 10,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce, JUDr. Ireně Slavíkové, advokátce, **se přiznává** na odměně za zastupování žalobce a náhradě hotových výdajů částka ve výši 952 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobce napadá včas podanou kasační stížností usnesení Krajského soudu v Praze blíže označené v záhlaví tohoto rozsudku, kterým byla dle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 8. 2007, č. X, jímž byl žalobci od 12. 7. 2007 upraven starobní důchod.

Krajský soud vyšel v odůvodnění svého rozhodnutí ze skutečnosti, že rozhodnutí správního orgánu bylo žalobci doručeno dne 10. 9. 2007, lhůta pro podání žaloby pak uplynula dnem 10. 11. 2007. Žalobce však podal žalobu dne 22. 11. 2007. Soud tedy následně žalobu na základě § 46 odst. 1 písm. b) s poukazem na § 72 odst. 1 s. ř. s. odmítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které uvádí, že po zjištění, že výše důchodu byla žalobci rozhodnutím žalované ze dne

31. 8. 2008 výrazně snížena, vzal žádost v Bulharské republice zpět, a žalované sdělil svůj nesouhlas s rozhodnutím. Dne 27. 9. 2007 proto podal žádost o přepočtení starobního důchodu. Žádost o přepočtení starobního důchodu ze dne 27. 9. 2007 však nebyla dosud vyřízena. Teprve po opakovaných návštěvách byla se žalobcem dne 22. 11. 2007 sepsána žaloba. Přestože byl cizinec, nebyl předtím na možnost žaloby upozorněn. Vzhledem k tomu, že nedošlo k přepočtu starobního důchodu, jak požadoval, nemohla uplynout ani lhůta pro podání žaloby v termínu, který je uveden v napadeném usnesení. Došlo k porušení práva rovnosti procesních stran, neboť žalobce nemohl ovlivnit absenci reakce ČSSZ na jím podanou žádost o přepočtení důchodu, a soud se pak již nezabýval skutkovými, ani právními důvody, když žalobu zamítl jako opožděnou.

Kasační stížnost byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku a je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), byla podána osobou oprávněnou, stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost je přípustná. Stěžovatel výslovně opírá kasační stížnost o důvody podle § 103 odst. 1 písm. b) a e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno podle jeho vlastního údaje dne 10. 9. 2007. Dále ze spisu vyplývá, že žaloba byla protokolární cestou podána u správního orgánu dne 22. 11. 2007. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Lhůta pro podání žaloby tedy uplynula dnem 10. 11. 2007. Podle odstavce 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout. Skutečnost podání žádosti o přepočtení důchodu je za těchto okolností nerozhodná. Pro úplnost je třeba poznamenat, že podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění platném k uvedenému dni, se proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ve věcech důchodového pojištění a zvýšení důchodu pro bezmocnost, řádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí. Této dikci zákona odpovídá i poučení, které je součástí napadeného rozhodnutí žalované. Žalovaná se tudíž žádného pochybení vůči stěžovateli v tomto směru nedopustila. Poučení o možnosti podat žalobu není povinnou součástí rozhodnutí. Soud tedy následně žalobu na základě § 46 odst. 1 písm. b) s poukazem na § 72 odst. 1 s. ř. s. řádně a po právu odmítl.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaná nemá na základě § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů, přestože byla procesně úspěšná.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Praze ustanovena zástupkyně, advokátka JUDr. Irena Slavíková. Uvedená advokátka podala dne 23. 10. 2008 vyúčtování za poskytnuté úkony právních služeb podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V tomto vyúčtování požadovala odměnu za 3 úkony právní služby, a to za převzetí právního zastoupení, prostudování spisu a za doplnění kasační stížnosti v celkové částce 2856 Kč (při uplatňované částce 500 Kč za jeden úkon právní služby, režijním paušálu po 300 Kč

a po připočtení DPH). Nejvyšší správní soud o odměně ustanoveného zástupce uvážil následovně: Podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu činí tarifní hodnota ve věcech nároků fyzických osob v oblasti důchodového pojištění 1000 Kč. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z této tarifní hodnoty činí 500 Kč (§ 7 advokátního tarifu). Podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna za každý z úkonů právní služby v uvedeném ustanovení uvedených. Podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu náleží odměna za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem. Z údajů uvedených ustanoveným advokátem nelze dovodit, že by se uskutečnila první porada se stěžovatelem, která je podmínkou přiznání odměny za uvedený úkon. Proto odměna za tento úkon nebyla ustanovenému advokátu přiznána. Rovněž tak prostudování spisu není takovým úkonem, za nějž náleží odměna podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu. Podání písemného doplnění kasační stížnosti pak je úkonem, za který náleží advokátu odměna podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Ustanovené advokátce tak byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby, což spolu s náhradou hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) a s připočtením DPH činí celkem částku 952 Kč, která byla ustanovené advokátce přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu